

شناختِ موسیقیِ بلوز (قسمت سوم): بلوزِ نواحی

بلوزِ دلتای می سی سی پی: معمای کید بیلی

شاهین کوهساری

کید بیلی^۱ اسرارآمیزترین نام در میانِ آغازگران، یا به اصطلاح پاپونیرهای موسیقیِ بلوز است. از کید بیلی هیچ زندگی‌نامه‌یی در هیچ منبع معتبری وجود ندارد تا جایی که بسیاری او را شخصیتی خیالی و نامی مستعار می‌پندارند. این نام اصلاً مرتبط است با پنج قطعه‌ی بسیار مهمِ بلوزِ دلتای می سی سی پی که در زمانِ خود منتشر نشدند. محققینی مثلِ دیوید ایوانز، گایل واردلو، و جو کالیکات، بر اساسِ شواهدِ به‌دست‌آمده از تحقیقاتِ شفاهی وجودِ شخصی به نامِ کید بیلی را تأیید کرده‌اند. به گفته‌ی ایوانز، تعدادی از پیش‌کسوتان اذعان کرده‌اند که زمانی او را می‌شناختند هر چند بی‌میل بودند سخنی درباره‌ی او بگویند^۲. واردلو از شخصی به نامِ کید سخن می‌گوید که گاه به نامِ ویلی براون^۳ با گروه سه‌نفره‌ی، چارلی پتن^۴، ویلی براون و سان هاوس^۵ (هر سه از بزرگانِ پیش‌کسوتِ بلوزِ دلتای می سی سی پی) همکاری می‌کرد^۶. نظرِ واردلو نمی‌تواند صحیح باشد زیرا سان هاوس در مصاحبه‌یی به صراحت تأکید کرده که تنها یک ویلی براون را به یاد می‌آورد و صدای کید بیلی همان صدای ویلی براون است^۷. کالیکات به دو مردِ کوتوله (دارای نانسیسم) اشاره می‌کند که به همین عنوان در سالِ ۱۹۲۹ در شهرِ ممفیس موسیقی ضبط کرده‌اند^۸. با این حال، در سال ۱۹۸۸ محققِ به نامِ جان کاولی نخستین کسی بود که مستنداتِ کاملی در رابطه با مستعار بودنِ نامِ کید بیلی بر اساسِ اسناد و اوراقِ کپی رایت منتشر

کرد.^۹ او در کتابش نامِ واقعیِ یازده هنرمندی را فاش کرد که در نوشتن و اجرای پنج قطعه‌ی ضبط‌شده اما منتشرنشده‌ی مربوط به ژانویه‌ی سال ۱۹۳۰ توسط برونسویک، همکاری داشته‌اند. از این پنج اثر دوتای‌شان که از تأثیرگذارترین قطعات تاریخ موسیقی بلوز هستند، بعدها رسماً به نام کید بیلی منشر شد، علاوه بر این، نام کید بیلی به عنوان مؤلف و مصنف یکی دیگر از این قطعات هم در اوراق کپی رایت ذکر شده. از دو قطعه‌ی که رسماً به نام کید بیلی منتشر شد؛ یکی قطعه‌ی است به نام Mississippi Bottom Blues. در اوراق کپی رایت مربوط به این اثر، نام کید مک کوی به عنوان خالق آن ثبت شده در حالی که خود اثر به نام کید بیلی منتشر شده است. جالب این‌که حتی اسم کید مک کوی هم در این‌جا واقعی نیست. یعنی: کید بیلی نامی مستعار برای یک نام مستعار دیگر است! شواهد اما، چه می‌گویند؟ در قطعه‌ی Mississippi Bottom Blues یک خط ماندولین بسیار استادانه شنیده می‌شود که اکثر کارشناسان معتقدند نمی‌تواند کار کسی جز چارلی مک کوی (۱۹۵۰-۱۹۰۹) در کنار یانک ریچل (۱۹۹۷-۱۹۱۰) و جانی «من» یانگ (۱۹۱۸-۱۹۷۴) از جمله‌ی بزرگ‌ترین نوازندگان ماندولین در تاریخ موسیقی بلوز است. پس یکی از احتمالات این است که قطعه‌ی Mississippi Bottom Blues اثر چارلی مک کوی باشد در حالی که نام‌اش در اوراق کپی رایت کید مک کوی ثبت شده.

خود کید مک کوی باز در عین حال نامی مشهور بوده اما، نه در عرصه‌ی موسیقی. کید مک کوی می‌تواند اصلاً از نام فامیلی یک مشت‌زن سفیدپوست مشهور به نام چارلز کید مک کوی اقتباس شده باشد. سان هاوس در مصاحبه‌یی که ذکرش رفت ادعا کرده که Mississippi Bottom Blues اثر ویلی براون است و توسط ویلی براون و چارلی پتن اجرا شده. به رغم نظر ساون هاوس بزرگ اما بسیاری صاحب‌نظران اعتقاد دارند که ویلی براون و کید بیلی دو اثر یادشده از نظر صدادهی کاملاً از هم متمایز هستند.

قطعه‌ی دوم، از قطعات منسوب به کید بیلی، Rowdy Blues نام دارد. تاریخ ضبط هر دو قطعه در اسناد مربوط به کپی رایت بیست‌وسوم ژانویه‌ی ۱۹۳۰ ثبت شده. در اوراق کپی رایت نوشته شده که موسیقی و کلام این قطعه اثر شخصی به نام باب جونز است. باب جونز بر خلاف کید مک کوی در ترانه‌ی Mississippi Bottom Blues اسمی مستعار نیست بل، شخصی واقعی است. مشکل اما این است که باب جونز اصلاً موزیسین نیست! باب جونز نام یک مدیر اجرایی ضبط و نشر موسیقی آن زمان است.

هرچند سان هاوس این ترانه را نیز به ویلی براون (که از نظر او همان کید بیلی است) نسبت می‌دهد اما به نظر می‌رسد این انتساب بیشتر به علت شباهت قطعه‌ی مورد بحث با دو اثر از ویلی براون به نام‌های "M & O Blues" و "Future Blues" باشد از طرفی اما همین شباهت می‌تواند ظن صحت گفته‌ی سان هاوس را تقویت کند، خصوصاً که قطعه‌ی مورد بحث شباهت بسیار زیادی به اثری معروف نوشته‌ی چارلی پتن [دیگر هم کار جمع سه نفری سان هاوس - ویلی براون (کید بیلی؟) - چارلی پتن] به نام "Pony Blues" دارد.

پیشتر ذکر شد که به جز دو قطعه‌یی که از آن سخن گفتیم، در اوراق مربوط به کپی رایت قطعه‌ی سوم از پنج اثر مورد بحث، قطعه‌یی به نام Long Train، که با صدای

رابرت ویلکینز (Robert Wilkins) - یکی از بزرگانِ وقتِ بلوز - ضبط و به همین نام منتشر شده نام کید بیلی به عنوانِ مؤلف و مصنفِ این اثر (و نه اجراکننده‌ی آن) دیده می‌شود. نکته‌ی اخیر مسلماً هیچ پرتوی بر معمای کید بیلی نمی‌افکند جز این‌که آن را پیچیده‌تر می‌کند.

(وقتِ آن است که فیلمی درباره‌ی کید بلی در ژانرِ معمایی بسازیم!) بنابراین، به طورِ کلی در رابطه با کید بیلی فرضیه‌های زیر مطرح است:

۱- کید بیلی به عنوانِ یکی از بزرگانِ اولیه‌ی موسیقیِ بلوز شخصی واقعی است هر چند شواهدِ مستندی از وجودِ او، به جز این سه اثرِ ضبط‌شده در دست نیست.

۲- کید بیلی نامِ مستعارِ چارلی مک کوی است.

۳- کید بیلی نامِ مستعارِ ویلی براون است.

حقیقتی که نمی‌توان انکار کرد اما این است که آثارِ کید بیلی، چه دو اثری که اجرا کرده و چه تک-آهنگی که برای رابرت ویلکینز ساخته، هر سه از مهم‌ترین و حتی پیش‌روترین آثارِ تاریخِ موسیقیِ بلوزاند، خواه این شخص واقعاً وجود داشته یا نه. آثاری که تاکنون هرگز از اهمیت‌شان کاسته نشده و بارها و بارها توسطِ بزرگانِ معاصرِ بلوز اجرای مجدد شده‌اند.

پانوشت‌ها:

- 1) Kid Bailey
- 2) Evans, Big Road Blues, 1982, p.194 & Blues Revue Quarterly No. 8 (Spring 1993).
- 3) Willie Brown
- 4) Charlie Patton
- 5) Son House
- 6) Gayle Wardlow, Blues Unlimited, No. 147, p.8.
- 7) Interview following the performance for the Library of Congress, AFS 6608 A 2.
- 8) Joe Callicot, Living Blues No. 50.
- 9) John Cowley: Kid Bailey and copyright- Blues & Rhythm 51 (1988), p. 16.